

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

การวิจัยสถาบัน เรื่อง ความเหมาะสมของอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2554 มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ ได้แก่ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ (กรณีศึกษา) 2) เพื่อศึกษาอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยที่เหมาะสมกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีในปัจจุบัน และ 3) เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงค่าธรรมเนียมการศึกษา/ค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษา

โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยทั้งในเชิงปริมาณและในเชิงคุณภาพ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ 1) ข้อมูลค่าบำรุงการศึกษา ระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษา 2) ข้อมูลค่าใช้จ่ายงบประมาณเพื่อจัดสวัสดิภาพและสวัสดิการให้นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างปีงบประมาณ 2552-2554 3) นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และ 4) ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษา การดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลได้ใช้สถิติพื้นฐานต่าง ๆ ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยสถาบัน สรุปได้ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2554 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ โดยการพิจารณาการจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย (จากผลรวมอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยและค่าธรรมเนียมเรียกเก็บพิเศษ ซึ่งอ้างอิงตามหลักสูตรที่มีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และเป็นอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยสูงสุดของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษา) สรุปได้ 5 ประเด็น ดังนี้

- กรณีเปรียบเทียบกับภาพรวมทุกสถาบันอุดมศึกษา (กรณีศึกษา) จำนวน 17 แห่ง พบว่ามีค่าเฉลี่ยของกลุ่ม เท่ากับ 12,491.76 บาท โดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีอยู่ในอันดับที่ 15

- กรณีเปรียบเทียบกับกลุ่มมหาวิทยาลัยที่อยู่ในภูมิภาคมีลักษณะ Residential University จำนวน 8 แห่ง พบว่ามีค่าเฉลี่ยของกลุ่ม เท่ากับ 10,137.50 บาท โดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีอยู่ในอันดับที่ 7

- กรณีเปรียบเทียบกับกลุ่มมหาวิทยาลัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 7 แห่ง พบว่ามีค่าเฉลี่ยของกลุ่ม เท่ากับ 15,270 บาท โดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีอยู่ในอันดับที่ 7

- กรณีเปรียบเทียบกับกลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ จำนวน 7 แห่ง พบว่ามีค่าเฉลี่ยของกลุ่ม เท่ากับ 10,352.86 บาท โดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีอยู่ในอันดับที่ 6

– กรณีเปรียบเทียบกับกลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 6 แห่ง พบว่า มีค่าเฉลี่ยของกลุ่มเท่ากับ 13,781.67 บาท โดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีอยู่ในอันดับที่ 6

ตารางที่ 1 การจัดอันดับอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยกรณีศึกษา ระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2554 จำแนกตามประเภทกลุ่มมหาวิทยาลัย

กลุ่ม ในภาพรวม $\bar{X} = 12,491.76$ บาท	กลุ่ม ม. Residential University $\bar{X} = 10,137.50$ บาท	กลุ่ม ม. ด้านวิทยาศาสตร์ $\bar{X} = 15,270$ บาท	กลุ่ม ม.วิจัยแห่งชาติ $\bar{X} = 10,352.86$ บาท	กลุ่ม ม.เอกชน $\bar{X} = 13,781.67$ บาท
1. ม.อัสสัมชัญ	1. ม.อุบลฯ	1. ม.อัสสัมชัญ	1. ม.พระจอมเกล้า ธนบุรี	1. ม.อัสสัมชัญ
2. ม.พระจอมเกล้า ธนบุรี	2. ม.บูรพา	2. ม.พระจอมเกล้า ธนบุรี	2. ม.ธรรมศาสตร์	2. ม.กรุงเทพ
3. ม.อุบลฯ	3. ม.มหาสารคาม	3. ม.กรุงเทพ	3. ม.ขอนแก่น	3. ม.รังสิต
4. ม.ธรรมศาสตร์	4. ม.ขอนแก่น	4. ม.รังสิต	4. ม.มหิดล	4. ม.ศรีปทุม
5. ม.บูรพา	5. ม.ทักษิณ	5. ม.ศรีปทุม	5. ม.เชียงใหม่	5. ม.หอการค้าฯ
6. ม.กรุงเทพ	6. ม.เชียงใหม่	6. ม.หอการค้าฯ	6. มทส.	6. มทส.
7. ม.รังสิต	7. มทส.	7. มทส.	7. ม.เกษตรฯ	
8. ม.ศรีปทุม	8. ม.แม่โจ้			
9. ม.หอการค้าฯ				
10. ม.มหาสารคาม				
11. ม.ขอนแก่น				
12. ม.มหิดล				
13. ม.ทักษิณ				
14. ม.เชียงใหม่				
15. มทส.				
16. ม.แม่โจ้				
17. ม.เกษตรฯ				

--- หมายถึง เส้นแบ่งกลุ่มระหว่างมหาวิทยาลัยที่มีอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย สูงกว่า/ต่ำกว่า ค่าเฉลี่ย

2. สภาพปัจจุบันของอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยที่เหมาะสม สรุปได้ 2 ประเด็น โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 เมื่อพิจารณาเทียบกับอัตราเงินเฟ้อธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นการคำนวณหาค่าเฉลี่ยของอัตราเงินเฟ้อ เทียบกับช่วงระยะเวลาที่ก่อตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536–2555 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของอัตราเงินเฟ้อ เท่ากับร้อยละ 3.45 (อ้างอิงจากธนาคาร

แห่งประเทศไทย, เดือนกุมภาพันธ์ 2555) นำมาคำนวณหามูลค่าปัจจุบันอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536–2560 พบว่า อยู่ระหว่าง 2,140–4,835 บาท ทั้งนี้ ได้พบว่าในปี พ.ศ. 2554–2555 มูลค่าปัจจุบันของค่าบำรุงมหาวิทยาลัยคงเหลือเพียง 2,625 และ 2,535 บาท ตามลำดับ คิดเป็นส่วนที่คงเหลือร้อยละ 52.50 และ 50.7 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับ 5,000 บาท ในปี พ.ศ. 2536 ซึ่งกรณีให้อัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยให้เท่ากับ 5,000 บาท ในปี พ.ศ. 2536 จะมีอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยปรับใหม่ เท่ากับ 9,524 บาท และ 9,862 บาท ตามลำดับ ตัวอย่างดังปรากฏในตารางที่ 2

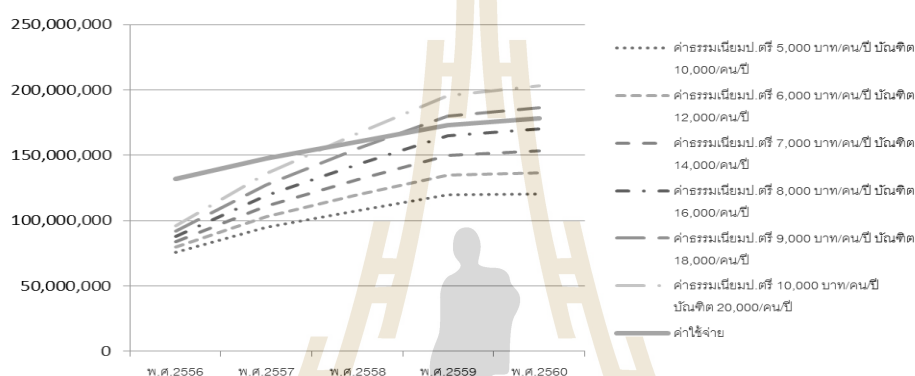
ตารางที่ 2 ตัวอย่างมูลค่าปัจจุบันของอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

พ.ศ.	ค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของ มทส. ที่เรียกเก็บ	อัตรา ค่าเงินที่ ลดลง (DF) (2)	มูลค่า ปัจจุบัน (PV) (1)*(2)	ค่าบำรุงมหาวิทยาลัยที่มี มูลค่าเท่ากับ 5,000 บาท ในปี พ.ศ. 2536
	(1)			
2536	5,000	0.967	4,835	5,171
...	...	...	...	...
...	...	...	...	...
2554	5,000	0.525	2,625	9,524
2555	5,000	0.507	2,535	9,862
2556	5,000	0.491	2,455	10,183

2.2 เมื่อพิจารณาประมาณการรายรับจากค่าบำรุงมหาวิทยาลัย และประมาณการค่าใช้จ่าย สามารถเปรียบเทียบผลการประมาณการรายรับจากค่าบำรุงมหาวิทยาลัยในอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี 5,000 บาท และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา 10,000 บาท ระหว่างปีงบประมาณ 2556–2560 พบว่า จะมีประมาณการรายรับอยู่ในช่วง 75,475,000 บาท ถึง 120,117,630 บาท ตามลำดับ และประมาณการรายจ่ายอยู่ในช่วง 131,807,365 บาท ถึง 178,125,111 บาท ตามลำดับ ซึ่งทั้งนี้จะมีส่วนต่างระหว่างประมาณการรายรับและรายจ่าย ติดลบอยู่ในช่วงต่ำสุด 52,624,151 บาท และสูงสุด 58,007,481 บาท ทั้งนี้ เพื่อให้การประมาณการ รายรับจากค่าบำรุงมหาวิทยาลัยเริ่มใกล้เคียงหรือเท่ากับประมาณการค่าใช้จ่ายที่จัดให้นักศึกษา จะต้องมีการปรับอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาเพิ่มขึ้น และได้พบว่าจะมีจุดตัดที่สำคัญใน 2 ช่วง ได้แก่ 1) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 กรณีที่เรียกเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรี ในอัตรา 10,000 บาทต่อปีต่อคน และระดับบัณฑิตศึกษา ในอัตรา 20,000 บาทต่อปีต่อคน

2) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 กรณีที่เรียกเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรี ในอัตรา 9,000 บาทต่อปีต่อคน และระดับบัณฑิตศึกษา ในอัตรา 18,000 บาทต่อปีต่อคน รายละเอียดดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 การเปรียบเทียบประมาณการรายรับที่ได้จากค่าบำรุงมหาวิทยาลัยในอัตราต่าง ๆ กับ ประมาณการค่าใช้จ่ายที่จัดให้นักศึกษา ระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา ระหว่าง ปีงบประมาณ 2556-2560

3. แนวทางบริหารการเปลี่ยนแปลงการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษา/ค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากหลายสถาบันอุดมศึกษาที่มีลักษณะคล้าย ๆ กัน โดยพบว่า มีปัจจัยที่ต้องดำเนินการ ได้แก่

- การสร้างความเข้าใจแก่ผู้ปกครองของนักศึกษาตั้งแต่เริ่มต้นให้เกิดกระบวนการรับรู้ และ ยอมรับกติกา ก่อนเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัย
- การใช้ช่องทางที่สามารถเข้าถึงตัวนักศึกษาได้ซึ่งเป็นช่องทางที่มหาวิทยาลัยมีอยู่แล้ว เช่น ครูแนะแนว การประชาสัมพันธ์หลักสูตรสัณจร หรืออื่น ๆ มหาวิทยาลัยมีอยู่แล้ว
- การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะเริ่มเปลี่ยนแปลงตั้งแต่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เข้าใหม่เท่านั้น ส่วนนักศึกษาชั้นปีอื่น ๆ จะคงใช้ระบบเดิมจนกว่าจะสำเร็จการศึกษา

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาว่าหากเงินที่ได้รับเพิ่มขึ้นนี้ มีสิ่งใดที่นักศึกษามีความต้องการให้ มหาวิทยาลัยนำไปสนับสนุน และสามารถพัฒนาให้เกิดผลได้งานอย่างแท้จริง ซึ่งจากการสำรวจข้อมูล จากนักศึกษา พบว่า สิ่งที่นักศึกษามีความต้องการ เรียงตามลำดับ 1-5 ได้แก่

อันดับที่ 1 คือ การปรับปรุงการให้บริการรถเมล์วิ่งภายนอกมหาวิทยาลัย (สีม่วง) ให้ได้ มาตรฐาน ได้แก่ ปรับปรุงสภาพรถและความถี่ของการให้บริการ **อันดับที่ 2** คือ การปรับปรุงระบบ Internet ให้มีความเร็วสูงขึ้น **อันดับที่ 3** คือ การสร้าง Community Mall หรือ University Complex

สำหรับทำกิจกรรมและข้อปั้ง **อันดับที่ 4** คือ การทำหลังคาสำหรับลานจอดรถมอเตอร์ไซค์ให้เพียงพอ และ**อันดับที่ 5** คือ ปรับปรุงระบบน้ำประปา ที่สะอาดไม่มีกลิ่น และไม่เหลือ

4. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

4.1 จากผลการศึกษาในข้อ 1 จะเห็นได้ว่าอัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยไม่สูงมากนักเมื่อเทียบกับที่อื่น และค่อนข้างอยู่ในลำดับท้าย ๆ เมื่อได้มีการจัดลำดับภายในกลุ่ม ดังนั้น การทบทวนปรับเพิ่มค่าบำรุงมหาวิทยาลัยจึงมีเหตุผลที่จะสามารถชี้แจงต่อผู้ที่เกี่ยวข้องในด้านต่าง ๆ ได้

4.2 จากผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของมหาวิทยาลัยกรณีที่จะมีการปรับเพิ่มอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยใหม่ควรอยู่ในช่วง 9,000–10,000 บาท ซึ่งการปรับดังกล่าวจะทำให้เพิ่มมูลค่าปัจจุบันที่ลดลงให้ใกล้เคียงกับการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัย 5,000 บาท ในปี พ.ศ. 2536 และเมื่อพิจารณาคำนวณค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรแล้ว พบว่า ยังไม่เกินกับกรอบวงเงินกู้ยืมของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) และกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกพันกับรายได้ในอนาคต (กรอ.) ซึ่งไม่ส่งผลกระทบต่อกับนักศึกษาและผู้ปกครอง โดยมหาวิทยาลัยไม่ควรสมทบงบประมาณลดลงจากจำนวนเฉลี่ยที่เคยสมทบไว้เดิม แม้จะมีการปรับเพิ่มค่าธรรมเนียมแล้วก็ตาม ซึ่งจะทำให้มหาวิทยาลัยสามารถมีกรอบวงเงินให้บริการจัดสวัสดิภาพ สวัสดิการแก่นักศึกษาได้เพิ่มมากขึ้น

4.3 จากการศึกษาวิจัย พบว่า ค่าบำรุงมหาวิทยาลัยจะมีมูลค่าลดลงตามสภาวะเศรษฐกิจ ถึงแม้มหาวิทยาลัยจะปรับเพิ่มในครั้งนี้อีกก็ตาม แต่ด้วยปัจจัยจากภายนอกในการพิจารณาปรับเพียงครั้งเดียวอาจจะไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง และมหาวิทยาลัยจะกลับมาสู่ปัญหาข้อจำกัดเดิมในการจัดให้บริการสวัสดิภาพและสวัสดิการแก่นักศึกษาที่ยังไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงที่ควรดำเนินการเช่นเดิม ดังนั้น อาจจะต้องมีการพิจารณาทบทวนปรับเพิ่มในอัตราที่เหมาะสม ทุก 3–5 ปี ตามแผนพัฒนามหาวิทยาลัย ก็จะเป็นประโยชน์ยิ่งต่อการนำเงินที่ได้รับมาจัดสรรคืนให้แก่ นักศึกษาในการพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีให้แก่ศึกษา ซึ่งแนวทางการดำเนินงานดังกล่าวนี้มีความสอดคล้องกับปณิธาน มลากุล ณ อยุธยา (2555) ที่กล่าวไว้เกี่ยวกับลักษณะของการเปลี่ยนแปลงในองค์การแบบค่อยเป็นค่อยไป (Gradual Change) โดยทำการเปลี่ยนแปลงแบบค่อย ๆ ปรับเปลี่ยนสิ่งต่าง ๆ ในองค์การเป็นระยะ ๆ ทีละส่วน ซึ่งแตกต่างจากสิ่งเดิมไม่มากนัก และช่วยลดผลกระทบที่จะเกิดขึ้น รวมทั้งเป็นการลดแรงต้านที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตามแนวคิดของคุชชียาวะประภาส (2555) โดยสรุปปัจจัยของการบริหารการเปลี่ยนแปลงเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) ปัจจัยที่เป็นแรงต่อต้านการเปลี่ยนแปลง และ 2) ปัจจัยที่เป็นแรงเสริมการเปลี่ยนแปลง

4.4 ในส่วนของบัณฑิตศึกษาซึ่งตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยเคยใช้ ได้แก่ มีการเรียกเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัย จำนวน 2 เท่าของระดับปริญญาตรี เช่น ปัจจุบันนักศึกษาระดับปริญญาตรีเรียกเก็บ 5,000 บาท ระดับบัณฑิตศึกษาเรียกเก็บ 10,000 บาท เพราะฉะนั้นหากมีการเลือกเกณฑ์ใดใน

การจัดเก็บอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยของระดับปริญญาตรีแล้ว จึงควรให้เกณฑ์เดิมในการเรียกเก็บกับบัณฑิตศึกษาเป็น 2 เท่า ซึ่งจะได้รับบริการที่เท่าเทียมกันกับระดับปริญญาตรี

4.5 หากมหาวิทยาลัยจะมีการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงอัตราการจัดเก็บค่าบำรุงมหาวิทยาลัยแล้วอาจจะต้องนำแนวทาง วิธีการของมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ที่ได้จากผลการวิจัยมาประกอบการพิจารณา วางแผนการบริหารการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้สามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยไม่มีผลกระทบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างความสำเร็จให้แก่ผู้ปกครองตั้งแต่แรกก่อนตัดสินใจเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งที่นักศึกษาจะพิจารณาเลือกมหาวิทยาลัยมากกว่าการปรับเพิ่มอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ได้แก่ ความนิยมและความชื่นชอบในสาขาที่จะเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยอยู่แล้ว ดังนั้น หากมหาวิทยาลัยมีสาขาใดที่เป็นที่นิยมและเป็นที่ต้องการเข้าเรียนของนักศึกษาในปัจจุบันก็ควรที่จะต้องเน้นเรื่องการรักษาคุณภาพและยกระดับคุณภาพให้สูงขึ้น ซึ่งจะเป็นสิ่งที่จะช่วยให้มหาวิทยาลัยมีปัจจัยบวกในการปรับค่าบำรุงมหาวิทยาลัยได้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงได้ดียิ่งขึ้น และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้ดีขึ้น

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้หารือในที่ประชุมคณะทำงานทบทวนอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษา ครั้งที่ 1/2555 เมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2555 โดยที่ประชุมมีข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะให้มหาวิทยาลัยมุ่งเน้นการประชาสัมพันธ์ การชี้แจงให้ข้อมูลเพิ่มเติมแก่ผู้ปกครอง นักศึกษา เกี่ยวกับเหตุผลของการปรับเพิ่มอัตราค่าบำรุงมหาวิทยาลัยสำหรับจัดเป็นค่าใช้จ่ายที่จัดเป็นสวัสดิภาพและสวัสดิการที่ดีให้แก่นักศึกษา รวมทั้ง ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรที่ไม่ส่งผลกระทบต่อนักศึกษาเมื่อเทียบกับกรอบวงเงินกู้ยืมของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) และกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกพันกับรายได้ในอนาคต (กรอ.)

4.6 นอกจากเรื่องค่าบำรุงมหาวิทยาลัย หากจะมีการปรับเพิ่มจะสามารถใช้ในส่วนของการจัดสวัสดิภาพและสวัสดิการที่ดีให้แก่นักศึกษาเท่านั้น แต่ในส่วนของการกิจหลักของมหาวิทยาลัย เช่น การจัดการเรียนการสอน การยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอน หรือการเพิ่มขีดความสามารถในการจัดการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้นก็เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นเช่นกัน ดังนั้น อาจจะต้องมีการศึกษาทบทวนของการเก็บค่าหน่วยกิตว่าปัจจุบันมีความสอดคล้องกับความเป็นจริงด้วยหรือไม่